

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Negyz évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Egy évre 3 kor.

Egyes szám ára 16 fillér.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

Nyitl tér sora 40 fillér.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal

Földes Ede
könyvkereskedése
Bethlen-utca 2. sz. alatt,
hova úgy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KOZLÖNYE.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Valahára!

(B) „November helyett: öszutó! így legyen a képviselőház ülésének jegyzőkönyvében” szöveg a zoltánok legzoltánabbja és szavazást kért patentírozott indítványára, mire Kubik Bela előhalasztott egy iv papírost s ime azok között, kik az obstrukciós szavazást kívánták, közalmelkodásra Kossuth Ferencz nevét is olvassa a Ház jegyzője. Megvallom: szörnyen resteltem a dolgot. Ez a fényes nevű, európai műveltségű, higgadt gondolkodású államférfi is tucatszámra írja alá nevét, anélkül, hogy kikötné: mikor és mire használják fel a zoltánok? De láttam, hogy kissé elpirul, lassan felkel és kimegy az ülésteremből. Nem is tehetett másképpen, a ki az „Egyetértés”-ben és a folyosón annyira elítelte az obstrukciót. Debuisset prídem! De végre megtette ott, a hol igazi helye van, az országgyűlés színe előtt, s a midőn nyitlan szembe szállott azokkal, a kik saját kis játékaik céljaira kívánták felhasználni, egyuttal a békés kibontakozásra szólította fel Tisza István gróf miniszterelnököt s a szabadelvű pártot. Ugy a miniszterelnök, ki oly sokszor intette, kérlelte a szerencsétlen harcz befejezésére s a hazának oly kívánatos békés munkásság megindítására az ellenzék, mint a szabadelvűpárt, teljes előzetkenységgel hajlott Kossuth kérelmére, de nem úgy a zoltánok. December 1-én szépen leszavazták a vezért, ki nyomban le is mondott az elnökségről s el volt szánva, hogy hűveivel együtt külön válik a szerencsétlen harczosoktól. Igen ám, de a Barabás, Lengyel, Gabányi stb. neve nem úgy hangzik, mint a Kossuth név! A „függetlenség” czégére alatt megüzi a publikum, hogy kicsoda és micsoda népség mifele portékát árul. Ha nincs ott a Kossuth stampiglija, vagy hamisítva van, nem fogadják be a kisdéd hősöcskéket. Ennélfogva a zoltánok, mint modern számitani tudó népség, így kezdett okoskodni: ha nem tartok Kossuthnal, vége a prestigének; ha vége a prestigének, levernek csufosan a Házban; ez esetben vége a

dicsőségnek, de vége a Kossuth pártfogásának is; már pedig dicsőség és Kossuth nélkül végem van a kerületben, ergo: alkudjunk meg Kossuth papával, hiszen ő olyan jó, szívid ember. Szerencsére előkerült Thaly Kalmán, mint egy derek vidéki nagybácsi, ki reszben egy jó pipaszárral, reszben egy csomó czukorkával fenyves sikerrel operált a makranczosok között s különösen, midőn egy szép kurucz-nótát is elzengett nekik, mind többen közeledtek, izengetve Kossuthnak, hogy ők is jók akarnak lenni, mert hát jön a Mikulás. E hó 4-én, pénteken volt a béke főpróbája, melyre Thaly a következő szövegű dallamos symphoniát szerzette:

a hadsereg nyelve az ország egyéb érdekeit érintő fontos politikai okoknál fogva most nem érintetik, azonban az országgyűlés törvényszerű befolyása, mint minden alkotmányos jogra, az 1867. XII. törvénycikkre is sértetlenül fennáll és mivel minden jog a nemzettől ered, a törvényhozás mai álláspontját a korona és az országgyűlés együttesen mindenkor megváltoztathatja.

Ha a híres kilenczes bizottság javaslatának és Tisza miniszterelnök programjának illető pontjait olvassuk, szintén megtaláljuk a 8. §-ban az 1867. XII. t.-cikk 11. §-ra való vonatkozással azt a jogfentartást, mely szerint: „ezt az állapotot a törvényhozás — a korona és országgyűlés együtt — megváltoztathatja”, ezuttal pedig a hauseg vezér- és szolgálati nyelvkérdését a szabadelvűpárt nem érinti. Így aztán érthető, hogy Tisza gr. könnyen elfogadhatta Kossuth, Thaly és Tóth János korrekt szövegezését.

Magyarország nagy érdekei követelik a békét, mert a harczot óriási erkölcsi és anyagi veszteséggel fizettük meg. Igen helyesen mondja a „Bp. H.” Kossuthról, hogy „magas európai szemhatára meggyőzőlött arról, hogyha tömeges kivándorlás, terjedő pauperismus, idegenek beözönlő népvándorlása, egy gyermek-rendszer, oltah bankok terjeszkedése, olasz bor, árverések ezrei vigan

pusztítják a magyar fajt, bohó dolog volna akkor eredményes nemzeti politikáról beszélni.”

A nagy nemzeti eszmék hirdetésével együtt nemzetünk gazdasági és fajerejét kell megőriznünk és fokoznunk, a meddő harczoknak pedig véget kell vetni. Ez a helyes magyar politika, mely hazánk minden lakosának javára válik. Szívünkben kívánjuk és várjuk a békét s bátor, hazafias fellépéséért üdvözljük Kossuth Ferenczet!

SZEMLE.

A függetlenségi párt f. hó 4-én tartott értekezletében Kossuth és Thaly javaslatát az obstrukció megszüntetéséről és a békés kibontakozás feltételeiről 45 szavazattal 28 ellenében elfogadta, utólag még öten csatlakoztak Kossuthhoz. Miután a Szederkényi-Holló párt, továbbá a néppárt Tisza gr. ellen foglal állást, — a béke reményei — egyelőre még nem válnak valóra, de jelentékenyen megnövekedtek. A jövő hét politikai életünk egyik legfontosabb időpontja lesz.

A delegációkat f. hó 15-re hívta össze Ó Felsége. A rendes tagok közt van dr. Werner Gyula és a póttagok között Szócs Pál vármegyénk képviselői közül.

Belépés a szabadelvűpártba. Bruckner Vilmos, Dörr Samu, Eitel Viktor, Gresskovitz Vilmos, Hintz Ernő, Lindner Gusztáv, Lurtz Károly, Melzer Vilmos, Schmidt Károly és Trauschenfels Emil szász képviselők báró Podmaniczky Frigyeshez, a szabadelvűpárt elnökéhez levelet irtak, melyben bejelentik, hogy belépnek a szabadelvűpártba.

Iparosok az obstrukció ellen. Az Országos Iparegyesület végrehajtó bizottsága nevében Zichy Jenő, gr. feliratot terjesztett a képviselőház elé a rendes törvényhozási munka felvétele és a sürgős közzgazdasági feladatok mielőbbi megoldása érdekében. Ezt a

TÁRCZA.

Szülővárosomhoz.

Irtá: Balázs József.

Verseimből egy kötetnyit
Kibocsáték a világba,
Hajh, de szülő-városomnak
Nincs erről még tudomása!
Rendelőkre vágó lelkem
Pedig olyan nagyon repes . . .
Félek azt kell még zeugenem:
Ott születni nem érdemes! . . .

Itt, nem magyar fajok között
Egy pár százan rendelék meg
S olvasgatva kisdéd könyvem,
Lelkesülni is kezdének;
De ott, a hol bölcsöm ringott
Lelkem ilyet hijába' keres . . .
Félek, azt kell még zeugenem:
Ott születni nem érdemes!

Magam úgy elbiztatgatom
Napról-napra, hétről-hétre,
Hogy egyszer csak megbredek
Tengernyi sok rendelésre,
De a miut a napok telnek,
Reményem mind alább repdes . . .
Félek, azt kell még zeugenem:
Ott születni nem érdemes!

Igéretet kaptam ugyan,
Hogy nem hagynak engem cserbe';
— Ám Enyedről föl is tenni,
Ezt senki ne merészelje! —
Az ígéret, mondják — szép szó,
De vágyam már valóra les . . .
Félek, azt kell még zeugenem:
Ott születni nem érdemes!

Hát én várok türelemmel,
De ennek is van határa!
Nem szeretném, hogy szívemnek
Ez legyen új csalódása;
Oh, mert lelkem lantom hurján
Akkor vészes hangot keres
S azon zengem szét, világga:
Ott születni nem érdemes!

Ha tán Enyed meg is tagad,
Magam azt nem titkolhatom,
Hogy én egykor ott születtem,
Egy májusi derűs napon . . .
Szülőhelyem polgársága,
Gondold meg hát s légy oly kegyes,
Ne engedd, hogy elzengjem én:
Ott születni nem érdemes!

Igaz, hogy még nevem nincsen,
Mely hozna rád dicsőséget;
Ámde jöhet olyan idő,
Mikor ezt is még megéred;
Akkor aztán lantom hangja
Villamos lesz s dörgedelmes,
Amiut száll majd hegy-völgyön át:
Ott születni nem érdemes!

Most még csak úgy dorombolok,
Mint a macska, elvonulva,
De ha jön egy szerencseszélj
S hírem, nevem nagygyá fujja,
Énekemnek bűvös hangja
Akkor majd az égig repes . . .
Hogy fog esni akkor a dal:
Ott születni nem érdemes? . . .

Azért kedves szülőhelyem,
Híres, neves Enyed-város,
Nyisd ki menten erszényedet
S ne légy hozzám oly krajczáros;

Vagy korszerűt fejze ki:
Küldj hozzám sok koronákat,
Cserebe' majd verseimen
Mindkét szemed könnybe lábbad . . .

Igy nagy számban ha elterjed
Falaid közt kisdéd könyvem,
Lantomat ez fölhangolja,
Higgyétek el, csodaszörnyen
S hűrpengéstől minden ujjam
A míg nem lesz vérig veres,
Azt zengem én, hogy születni
Egyedül csak ott érdemes! . . .

A fehér rózsa.

Elbeszélés.

Szegény fehér rózsa! . . . Mintha most is látnám, hogy öntözgeti virágjait a faluvegi kicsiny ház előtti akáczfás kertben. Boldog volt, amíg öntözhetette, mert szerelmes mesékkel altatta magát, olyauokkal, a milyet egy ábrándos leány álmodni tud.

Egyszer azonban csak az történt, hogy tul-tul a nagy hegyeken, meghalt az öreg Holló József. Az öreg, hogy, hogy nem, összerakosgatott, összekuporgatott egy nagy summa pénzt, valami tizezer forintocskát; amije volt, azt az unokaöcsésére, ami Holló Istvánunkra hagyta. Így lett a szegény zsellérből, négyökrös, földet mivelő gazdaember.

Azt az alvleges kis házat eladta s nagyobbal Tóthék kurijával cserélte fel; olcsón jutott hozzá akkor, amikor a Tóth András a törvény előtt adogatta el mindenét, a mije volt. Abba költözködött bele a Holló-familia. Nagy telek volt, valami husz hold szántó tartozott hozzá, rét, legelő, kert, nagy uraság; minden. Csináltatott is magának ezüstpitykés dolmányt, a Holló István, a feleségének feketeselyem ünneplő ruhát, a

feliratot megküldték pártolás végett az összes parlamenti pártoknak és egyenkint minden képviselőnek; egyszersmind csatlakozásra hívták a rokon természetű egyesületeket. Ezek, kivétel nélkül, mindnyájan hozzájárultak a felterjesztéshez.

Törvényhatóságok üdvözlése. Tisza gr. miniszterelnököt a parlament turbulens elemeivel szemben való erélyes fellépése alkalmával újabban üdvözölték: Vas, Maramaros, Kis-Küküllő vármegyék törvényhatósága. Marosvásárhely, Szeged, Temesvár, Zombor sz. kir. városok közgyűlése.

Szekely kiállítás.

A mostanában megindult, egészséges és életrevaló alapokon szervezett s már is eredményeket felmutató szekely akció célja: a szekely földnek, a szekely népnek megerősítése. Tehát első sorban arra kell törekednie, hogy azt a földet s azt a népet, a melyen segíteni akar: megismerje. Feladatunk azonban nemcsak az, hogy mi megismerjük azt, a mink van, hanem még sokkal inkább az, hogy meg is ismertessük értékesítő javainkat, megismertessük éppen azokkal, a kiktől azokért cserébe hasznokat remélünk és várunk. A Szekelyföld és népe, ugy egészen, és úgy, a hogy azt előtárni lehetne és kellene, még soha bemutatva nem volt. A szekelység és földje távoli ismerőseink, a kikhez az újkor modern közlekedési eszközeivel jórészt el sem juthatunk. Itt is, ott is megmutattunk már belőle egy-egy darabot szóban, írásban és rajzban, néha valóságban is, de ezeket a mutatókat csak kevesen nézték és hallották s még kevesebben okultak azokból. Arra, hogy valamit megismertessünk, megkedveltsünk és forgalomba, divatba hozzunk — még mindig legjobb és legalkalmasabb mód és hely: egy ötletesen és ügyesen rendezett kiállítás.

Erre a nagyfontosságú, praktikus és kétségkívül sok sikerrel kecsegtető kérdésre hívja föl figyelmünket az a tervezet, melyet, mint már említettük, az Erdélyi Gazdasági Egylet októberi választmányi ülésének megbízásából a múlt szombati ülésen terjesztett elő az egyet agilis titkára, Tokaji László. A sok gyakorlati érzékkel kidolgozott előterjesztés alaposan megokolt, minden oldalról tájékoztató tervezetet nyújt, a mely szerint egy általános szekely kiállítás rendezése végbevihető oly irányban és keretek között, hogy az a szekelység

megismertetésének a külföldig kiható akcióját sikeresen szolgálhassa. A terv nagyszabású, a vállalkozásra nehéz, de odaadó, ügyes és tapasztalt közreműködőknek nem megoldhatatlan. Lesz még alkalmunk a tervezettel érdemileg is behatóan foglalkozni, most csupán azt soroljuk el, hogy a kormány, a szekely vármegyék, városok, testületek, pénzüzetek, vállalatok, fürdők, továbbá a különböző kulturális egyesületek bevonásával akarja célját valósítani. A nagyszabású kiállítás helyül elsősorban Marosvásárhelyt vagy Kolozsvart j-löli meg. A kiállítást négy csoportba osztaná:

1. Természeti kincsek (fürdők, ásványvizek, értékes kővek és érczek, stb.); 2. Ipari (gyárirpar, kisipar, háziipar); 3. Mező- és erdőgazdasági és erdőipari osztályra; 4. Néprajzi és turisztikai csoportra.

A kiállítás összegeit 100 ezer koronában irányozza elő, melyből csak 45 ezer korona maradna fedezetlen. Tokaji titkár gondos tervezete közli a rendszeres munkabeosztást és az igen praktikus szervezetet. A kiállítás idejül vagy 1904. őszét vagy a következő év tavaszát ajánlja. Bármelyik terminus mellett azonban előmunkálatok haladéktalan megkezdését látja szükségesnek. Az eszme propagálását és a kiállítás reklámozását a tervezet igen helyesen oly fontos és számbaveendő tényezőnek tartja, mely nélkül ily vállalkozás kellő sikere manapság nem is képzelhető. E kérdést mi is érdeklődéssel fogjuk kísérni.

Vegyes hírek.

— **Előfizetőink tisztelettel kérjük, hogy előfizetéseiket megújítva bennünket továbbra is támogatni sziveskedjenek.**

Munkatársainkat, különösen vidéki levelezőinket pedig arra kérjük, hogy vidékükéről szóló közérdekű hírekkel és közleményekkel minél gyakrabban keressék fel szerkesztőségünket.

— **Törvényhatósági közgyűlés.** Ze y k Dániel, Alsó-Fehér megye főispánja a folyó hóban tartandó rendkívüli közgyűlés idejét decz. 21-re tűzte ki. Ezen gyűlés főképpen a községek jövő évi költségvetés előirányzatával foglalkozni. A gyűlés tárgyait a f. hó 12-én tartandó áll. választmány fogja előkészíteni.

— **Hivatal-vizsgálat.** Sz á s z József, Alsó-Fehér vármegye alispánja, a lefolyt héten hivatalos körútjában

két főszolgabírói hivatalban tartott vizsgálatot, november hó 30-án Marosujvárt, f. hó 4-én Magyarigenben. Mindkét hivatalban tapasztalt rend felett teljes elismerését nyilvánította. Az alispán f. hó 4-én este érkezett vissza Nagyenyedre.

— **Halálozás.** Reznek István, különcségéről ismert alakja városunknak, ki közelebbről szép örökség birtokába jutott, meghalt f. hó 4-én.

— **Időjárás.** „Meteor“, az időjósállással foglalkozó szaklap megállapítása szerint, december folyamán a nagy hidegek karácsony körül következnek be, de addig egy-két nap leszámításával, enyhe napok és eszések teszik furcsává a tél e hónapját, mely nem annyira havat, mint inkább náthat és hurutot hoz.

— **Gyűlések a vármegyén.** F. hó 3-án délelőtt a Gazdasági Egylet választmánya tartott, melynek legnevezetesebb tárgya volt, hogy buzgó titkára Székelyhidy Viktor lemondott állásáról. A választmány a lemondó titkárnak távozásra alkalmából, meleg elismerését nyilvánította; s helyét ideiglenesen Z a l á n y i Géza vm. aljegyzővel töltötte be. Ugyanez nap délután 3 órakor a vm. filoxéra-bizottság tartott ülést, melyen Székelyhidy Viktor, ki a filoxéra-biztosi állást egy évtizeden át közmegelegedéssel töltötte be, lemondott ez állásáról. A gyűlés a biztos működését érdeme szerint méltányolva jegyzőkönyvi elismerést és 6000 korona végkielégítést határozott. A filoxéra-ügyek kezelését, további intézkedését, br. B á n f f y Kázmér főjegyző volt szives elvállalni.

— **Körjegyző-választások.** A metesdi körjegyzőségben Csizmás János választatott meg körjegyzőnek. F. hó 14-én Buzásbocsárdon, f. hó 15-én Alvinczen lesz választás.

— **Az új szekelybiztos.** Sándor János belügyi államtitkárrá nevezetett ki a szekely miniszteri biztosságról lemondott. A földmivelésügyi miniszter helyébe Balogh Vilmos miniszteri tanácsost nevezte ki, ki mint a földmivelési miniszterium IX. osztályának főnöke, előadója volt a szekely ügyeknek, s aki mint maga is erdélyi ember, maga is ismerője a viszonyoknak. Balogh működése elé egyáltalán nagy reményekkel nézhetni, mert egyszerűsége, buzgósa és fáradhatatlansága széles körben ismert. Tallián földmivelésügyi miniszter e választását a Szekelyföldön bizonyára teljes megelégedéssel fogadják, mert szinte azt mondhatni, hogy Sándor János távozásával utódjául az érdekelt szekelység szim-

Klárának három rendbeli százfodros szoknyát, atlaszpruszlikot.

Egy szép fehér rózsatóje volt azelőtt a kis ház előtt a kertben Holló Klárának. Amikor eljöttek onnan, magával hozta azt is s vele tömérdek banatot, boldogtalanságot. Beültette abba a nagy ketholdas kertbe, ápolta, gondozta szorgoskodó kezekkel, de mindhiába, egyszer csak elkezdett hervadni s ki sem nyitott többé.

A mig szegény zsellerembernek volt leánya Holló Klára s amig odalent laktak abban a kicsinyke kis házában, naphosszat elbeszélgetett azzal a legénynyel; tűzhetett is nem egyet abból a rózsából a kalapja mellé. De hogy eljöttek s az edes apja megtiltotta a leánynak, hogy a Telek Imrehez kösse magát, elmaradt a legény, mert hát szegény, garason tengődő gulyás volt csak, nem olyan leányhoz illő, akinek annyi a gazdasága, mint annak a szegénysege. Az olyanhoz jobban illett a Dalnok András, aki tehetős gazda.

Amikor utóljára találkozott Telek Imre a Klárával, akkor ő már a Dalnok András mátkája volt.

Őszebörült idő járta, falevel hullása, vándormadarak távozásának ideje; a nagy szegői rónán olyan csend honolt, mint a halottas háznál, amikor temetésre készülődnek. Tudta Telek Imre, hogy nem az őve már Holló Klára, azt is tudta, hogy többé nincs joga még egy csokot sem kérni tőle, de azért megszólította.

— Eldobtal magadtól Klára?

— Édes apám tiltotta meg, hogy hozzád kössem magam.

— Nem is szeretlél soha!

— Ha tudnád; de hiába mondom, ugy sem hiszed el már nekem!

— Éu sem, te sem; elváltak a mi utjaink s nem hozza már össze azokat semmi. Te gazdag leány vagy, én szegénynek születtem, igaz van édes apádnak, ha azt akarja, hogy gazdag asszony is légy.

— Pedig én azt nem érem meg.

— Dehogy nem, elfelejtesz, én is elfeledlek, oszt' ugy lesz.

— Hamarabb hasad meg a szívem.

— Az enyém is. De Isten áldjon, elmegyek.

— Isten áldja.

Amint elindultak, hol az egyik hol a másik állott meg egy kis időre; szólni is szerettek volna, de csak elfogta őket a zokszó.

— Klára! — kiáltott a leány után később az Imre. Abból a fehér rózsából adhatnál még egy szalát utóljára.

A leány megállt, vissza is indult volna, nem is, onnan mondta:

— Elhervadt már az is.

Igy váltak el.

A Hollók házánál nászra, menyegzőre készülődtek, varrták a kelengyét, a menyasszonyi ruhát, öröm honolt az öreg Hollók szívében, csak szegény Klára hervadt mind jobban és jobban, akár az a fehér rózsza.

A szegői rónán az öreg gulya után egy buslakodó, szomorú ember járogatott azon az őszön. A hervadó mező csöndjébe olykor-olykor behangzott valami bus furulyaszó, siró, fájdalmas hangok voltak azok, a Telek Imre szive bánatának dalai.

Szép őszi esteiken ott a faluvégi fűzesek alján, egy leány hallgatta ezeket a nótákat, tudta, hogy ő róla szólnak azok — elhallgatta sokáig miutha visszavárta volna azt, aki azokat fújta; kezében mindig vitt egy-egy szép fehér rózsát — idegen rózsától; a kalapja mellé tűzni annak a legénynek. De ő bizony nem jött többé még a falu felé sem; hogy miért, ki tudja? talán, hogy a Klárát hamarabb elfeledhesse.

Amikor elmúlt a tél s újra kitavaszkodott, az öreg gulya ismét ott legelt azokon a végtelen mezőkön, a dobozi rónán. De akkor már nem Telek Imre őrizte a jószágot, más ember jött, őt elküldték, mert azt mondták, hogy nem bír annyi jószággal, elhetetlen. Pedig a régi volt ő, csak a szive fájt nagyon. Amikor elállt

a gulyától, nyakába vette az országutat; egyszer itt látták, másszor ott, de a faluba be nem jött soha.

A Holló Klára menyegzője a tavaszutóra volt kitűzve. Nem várta ő azt a napot, soha rá sem gondolt, mindig csak a Telek Imre volt az eszében s úgy gondolta, hogy egyszer csak visszajön, ott leste a fűzesek alján, épp ugy mint valamikor régen; nem tudta, hogy a legény azóta elállt a gulyától is. Másoktól, leányoktól hallotta később, hogy a Telek Imre világra ment.

Annak a fehér rózsának a levelei csak nem akartak kifakadni azon a tavaszon sem; elszáradt az egész fa. Más nem ültetett a helyébe Holló Klára; nem kellett már neki a virág, még a menyasszonyi koszorujába sem.

Azt mondta, hogy hát ugysis tövisekkel lesz az kirakva. Ugy volt. Valami egy hetel az esküvő előtt ott a Tisza-parti fűzesben egy szegény szolgálégynt találtak a halászok. Átlőtt mellel feküdt ott a Tisza főenyében, közel a perthez. Hírét elvitték messze a környéken. Aki hallotta mind a megannyi találgatta az okát, hogy miért is ölte meg magát a legény, csak a Holló Klára tudott biztosat róla és hívogatta pajtásait.

„Jertek lányok öltöztessük biborba. Temessük el egy nefelejtés bokorba.“ Danolta és sirt folytonosan. Telek Imrét pedig levitték a halászok a Tiszán a falujába s eltemették szegényesen, de becsületesen.

És eljött a Holló Klára menyegzőjének a napja is. Dalnok András házában tettek-vettek a rokonok azelőtt; csinították a portát, a kertet, hogyha jön az új asszony, rendben találjon mindent. Nagy sürgés-forgás járta abban a házában, csak maga a gazda nem volt odahaza, ott járkált folytonosan bent a városban. Odaát Hollókéknál is régen volt már, hasztalan várták minden jóval, nem jött; még a menyegző előtti napon sem, azon sem. Bent mulatott akkor is a városban, ugy mint már egy idő óta minden nap s azalatt elhanyagolta a gazdaságát, költötte a pénzt, hitelbe vett mindent. Ugy ismerték már utóljára, mint az olyan embert, aki a

FERENCZ JÓZSEF KESERŰVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMESE[®] IZŰ TERMÉSZETES HASHAJTÓSZER.

páthiája Baloghot jelölte. A székelyföldi marosvásárhelyi miniszteri kirendeltség vezetője, Koós Mihály miniszteri titkár lesz, aki eddig Sándor oldalán működött, ki nemcsak teljesen ismeri az ügyet, hanem az ő kiváló képességeit és munkarejét is ismerik már a Székelyföldön.

— **Rákóczi-ünnepély.** A folyó évi december hó 13-án megtartandó Rákóczi-ünnepély tárgysorozata: 1. Reggel 9 óráig gyülekezés a városház gyülestermében; 9 órakor részvétel a róm. kath., ev. ref., ágostai hitv. evangélikus, görög kath. és izraelita templomokban tartandó istentiszteleteken. 2. Istentisztelet után felvonulás a régi városház nagytermébe. 3. Kurucz dalok, előadja ifj. Káló Géza zenekara. 4. Szavalt. 5. „Rákóczi trombitája“ énekl. a tanítóképzői ifj. dalkara. 6. Emlékszó, mondja Lázár István főgimn. tanár. 7. Kurucz dalok, előadja az iparos önképzőkör dalkar. 8. Szavalt. 9. Himnusz, énekl. zenekisérettel a közönség.

— **Phylloxera-zárlat.** Alsó-Fehér vármegye Drassó községe szőlőiben a phylloxera jelenléte megállapítván, nevezett község határai a földmívelésügyi miniszter rendeletével zár alá helyezteték.

— **A zalathnai m. kir. állami polgári leányiskolában** a folyó évi karácsony előtti magánvizsgálatok december hó 19-én d. e. 8 órakor veszik kezdetüket.

— **Az iskolai év új beosztása.** A kultuszminiszterium Hivatalos Közlönyének tegnapi száma rendeletet közöl az iskolaévről a felsőbb leányiskolákban és a polgári iskolákban volt új beosztásáról. A középiskolákban tudvalevőleg már előbb történt ilyen intézkedés s most hasonló okokból rendeli el a miniszter, hogy év közben csak egyszer, januárius 31-ikén legyen bizonyítványosztás úgy az állami, mint a közsegi, egyesületi és magán polgári és felsőbb leányiskolákban. Fölkérte egyúttal a miniszter az egyházi főhatóságokat, hogy a maguk iskoláiban is vezessék be az új rendet. Hogy az iskola és család között sürűbb legyen az érintkezés, elrendelte a miniszter, hogy a felsőbb leányiskolákban minden bizonyítványosztás előtt két ízben történjen az íntés, ugymint október végén és december elején a félévi bizonyítványosztás előtt és márczius végén és május elején az évvégi bizonyítványosztás előtt.

— **Vásár Balázsfalván.** A f. hó 3-án tartott balázsfalvi állatvásár meglepő szép eredményt mutatott fel. Közel 6000 drb állat, főképpen szarvasmarha és sertés hajtattott fel. Élénk forgalom keletkezett, melyben tömeges eladások történtek magas árak mellett.

tónk szelén áll. Jól ismerték, mert mulatozásának, könnyelműségének az lett a vége, hogy házában, épp amikor újra csinosították, a hitelezők megverették az árverező dobát.

Az esküvő napján szép fehér ruhába öltöztették Holló Klárát s a fejére rátették a nászkoszorút is. Ugy állt ott egész álló nap, nézett ki az utra, jö-e vagy sem, az, akihez egész elele kötni fogja; nem bánt már semmit, úgy beleszokott abba a tudatba, hogy annak az embernek kellett a felesége lenni, akit nem szeretett soha.

Vidáman járt-kelt mindenki a házban, csak egyedül ő volt szomorú. Kérdezték, faggatták mi lette, mert olyan; moudták: hogy csak legyen türelemmel, majd eljön a vőlegénye. De bizony az nem jött sőtét estig, helyette egy levelet hoztak Hollóknak, amelyben Dalnok András küldte vissza a mátkagyűrűt azzal, hogy ne várják, mert szegény és becstelen ember lett belőle.

Nem várta Holló Klára, de azért, amikor meghalotta ezt s ujára huzta azt a gyűrűt, elkezdett zokogni, sirt azután megállt, maga elé bámult, odakapott fejéhez, lerántotta a koszorút onnan, a földre dobta, reá taposott; azután felsikoltott s kirohant az udvarra úgy danolta:

„Jertek lányok, öltöztessük biborba“ . . .

Bent a szobában, vagy kint a kertben, ha egyedül volt, mindig csak ezt danolta azután is s ha valakivel elbeszélgetett, csak Telek Imre szerelméről szólott unostalan. Nevetve beszélt, máskor meg sirva s a muló napokkal hervadott.

Az őszi már nagyon halovány volt, gondoltuk, hogy a végét járja. A danolással is felhagyott a helyett olyan csendesebb — örült lett. Szegény fehér rózsá! Elhervad ő is. miut amaz.

Ágh Endre.

— **Vizaknán** szép és lélekemelő ünnepélyek között folyt le Incze Lajos újonnan választott első lelkész beiktatása. November 18-án küldöttség várta a csatlakozó kiskapusi állomáson; a vizaknai állomáson pedig Jakab K. alamori lelkész, Inczenek ifjúkori tanuló-tarsa, barátja üdvözölte nagyszámu közönség élén az érkező lelképástort. Majd megindult a díszes menet hosszú kocsisorban, élén zászlós lovas bandériummal a zászló-díszít öltött utcákon, harangok zúgása között a lelkész-lak felé, hol díszes diadalkapu alatt óriási ünneplő közönség, élén Ambrus Károly presbyter, városi polgármester fogadta lelkész üdvözlő beszéddel, melyre válaszolva az új lelkész, gazdag tartalmu beszédben biztosította hiteit, a város minden rendű és rangu lakosait, hogy lelképástort működésében a krisztusi szeretet és humanizmus fogja vezetni. Este fényes bankettre gyűlt össze a város előkelősége, valláskülönbőség nélkül, hol lelkész felkötésében ünnepelték az új lelképástort 22-én volt az ünnepélyes beiktatás, melyet Jakab Károly adminisztráns lelkész végzett. Incze Lajos katedróját elfoglalván, János XV. 12. 14. alapján gyönyörű kidolgozásu, kiváló szónoki erővel előadott beszéddel a teljes számban megjelent híveket és érdeklődő közönséget teljességgel meghódította. Ennek hatása nyilvánult meg igen impozánsan a templomozás utáni tisztelgésekben. A választási küzdelemben fölkorbácsolt szenvedélyek hullámai teljesen elsimultak; az ellenfelek leakták fegyvereiket és egymásnak békejobbot nyújtottak. Incze Lajos egyéni kiválósága, erős papi jellege és buzgósága biztosíték arra, hogy a rég óhajtott béke állandó legyen.

— **A vámpír.** Az erdélyi havasok között élő tománok még mindig hisznek abban a babonában, hogy a halott lelke hazajár, ha át nem szurják a szívet. Legutóbb Abrudbánya vidékén borzalmasan megcsontítottak egy holttestet a babonában hívó parasztok. Nemrég meghalt ugyanis egy öreg asszony, a kit szomszédai boszorkánynak tartottak. Hogy haza ne járjon sirjából, szomszédai tüzes nyárral átszurták a szívet, száját vasdarabokkal töltötték meg s a halottat azután hatával fölfelétették a koporsóba. A hatóság csak a temetés után értesült a dologról s rögtön a legzigorubb vizsgálatot indította meg a tettesek ellen.

— **Olasz borözön Fiumében.** Fiumei jelentések szerint oda olasz bor nagy tömegekben érkezik. Az utóbbi napokban néhány ezer hordó olasz bort szállítottak el a fiumei raktárakból Magyarország különböző részeibe. Ez voltaképpen nem is új dolog, sőt előrelátható volt, hogy az olaszok az ideai szüretjük számára a borvámklauzula kedvezését teljes mértékben fogják kihasználni. Sajnos csupán, hogy az olaszoknak Magyarországon olyan kitűnő szövetségeseik akadtak. Eszterdők óta folyik már az agitáció az olasz borvám ellen s azért mégis azt kell látnunk, hogy egyes kereskedők egész szemérmelentlenül tovább üzik azt a manipulációt, amely a magyar bortermelésnek már annyi kárt okozott: hogy tudniillik az olasz bort magyar czégér alatt árusítják. Egy előny azonban mindenesetre lesz a mostani olasz borözönnek: nyilvánvalóvá teszi, hogy megfelelően magas borvám nélkül a magyar termést nem lehet az olasz borok inváziója ellen megvédelmezni.

— **Művészeti és hangverseny rendezési iroda** cím alatt Horváth Elemér hírlapíró, a Budapesti Napló munkatársa és Dayka Balázs a Vígsház tagja egy új és életrevaló vállalatot létesítettek a fővárosban. Az új iroda első sorban azokat a vidéki négyesületeket, köröket s kaszinókat érdekli, melyek jótékony célú hangversenyeket szoktak rendezni és fővárosi előkelő művésznöket, művészeket és írókat óhajtanak megnyerni közreműködőkül. A művészeti és hangverseny rendezési iroda ugyanis, amely állandó összeköttetésben áll az említett művészekkel, művésznökökkel és írókkal, a legnagyobb készséggel elvállalja a közreműködők közvetítését vidékre is s így a hangverseny rendező egyesületek nemcsak tetemes költséget takarítanak meg, hanem ezenkívül sok utánjárástól és kellemtelenségtől megszabadulnak. Az iroda — amely ezenkívül eljár minden művészeti ügyben — Budapesten VI., Lövölde-tér 3. szám alatt van.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetés 10 szög 40 fillér, azon túl minden szó 4 fillér. A hirdetés bélyegdíjmentes. Levélbeli tudakozásra szivesen válaszolunk, ha postabélyeg mellékelteik. Hirdetéseket a kiadóhivatal vesz fel.

Jó forgalmu üzlethelyiség ellátva kitűnő pék-kemenczével, a városi malommal szemben kiadó. Tóth-utca 11 sz. alatt.

470 2-3

Sz. 4435-1903.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A marosújvári kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a nagyenyedi kisegítő takarékpénztár részvénytársaság végrehajtató részére 400 kor. tőke, ennek 1901 évi december hó 1-ő napjától járó 8% kamatai, 16 kor. 40 fill. eddigi már megállapított, ugy a jelenlegi 16 kor.-ban meghatározott és az ezután felmerülő költségek behajtása végett Ungur János a Simoné és t. végrehajtást szenvedettek ellen a gyulafehérvári kir. törvényszék, marosújvári kir. bíróság területéhez tartozó Batizháza község határára fekvő, a 49 sz. tjkvben felvett s Ungur János a Simoné batizháza lakos általa képviselt Ungur Mária és Aniszia kiskorúaknak nevével álló A + 1 r. sz. 78-79/1 hr. sz. belsőségre 416 kor., a 2 r. sz. 144 hr. sz. szántóra 20 kor., a 3 r. sz. 259 hr. sz. szántóra 26 kor., a 4 r. sz. 284/1 hr. sz. szántóra 12 kor., a 5 r. sz. 319 hr. sz. szántóra 50 kor., a 6 r. sz. 409/2 hr. sz. szántóra 104 kor., a 7 r. sz. 431/2 hr. sz. szőlőre 20 kor., a 8 r. sz. 435/2 hr. sz. szőlőre 16 kor., a 9 r. sz. 569 hr. sz. szántóra 80 kor., a 10 r. sz. 588 r sz kaszálóra 44 kor., a 11 r. sz. 609 hr. sz. kaszálóra 194 kor., a 12 r. sz. 663 hr. sz. kaszálóra 08 kor., a 13 r. sz. 732 hr. sz. kaszálóra 26 kor., a 14 r. sz. 748/1 hr. sz. kaszálóra 22 koronában megállapított kikiáltási árban az árverést az 1881 évi LX. t.-cz. 146 §-a alapján elrendeli.

Az árverés megtartására határnapul 1903. évi december hó 22-ik napjának d. e. 10 órája Batizháza községben a község-házhoz tüzetik ki.

Az árverésnek kitett ingatlanok becsáron alól is el fognak adni. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság.
Marosújvárt, 1903. évi szeptember hó 23-án

Sólyom,
kir. aljárásbíró.

475 1-1

1300-1903

v. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi királyi járásbíróóság 1903. évi V. 610 sz. végzése következtében dr. Reich Mór ügyvéd által képviselt Kókai Lajos javára m.-lapádi Tunyogi Csapó János ellen 255 kor. 45 fill. s járuléka erejéig 1903. évi augusztus hó 28-án fogantatott kielégítési végrehajtás után foglalt és 694 koronára becsült következő ingóságok, u. m. 1 tehén, 4 malacz, 1 koca, széna stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a nagyenyedi kir. bíróság 1903-ik évi V. 610/4 számú végzése folytán 255 K. 45 fill. tőkekövetelés, ennek 1903 évi július hó 4. napjától járó 5% kamatai, 1/3 váltódíj és eddig összesen 5 kor. 5 fillérben biróilag már megállapított költségeireig M.-Lapádon alperes lakásán leendő eszközésére 1903. évi december hó 8-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet igényelők szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Nagyenyeden, 1903. évi november hó 10-én.

Gajzágó Simon,
kir. bír. végrehajtó.

480 1-1

Hirdetéseket!

felvesz a kiadóhivatal:

Földes Ede könyvkereskedése Bethlen-utca 2.

Nagyenyedi kisegítő takarékpénztár r. t.

Alaptőke: 300.000 korona.

Tartalékalap: 100.000 korona.

Elfogad betéteket évi 5%-ra.

Előnyös kölcsönt nyújt betáblázásra.

Kereskedelmi váltókat 6%-al számított le.

Váltókölcsönt 6 1/2%-ra ad.

Nyitva minden hétköznap délelőtt 9-12 óráig.

Számos elismerés és bizalom nyilatkozat igazolja azt, hogy

TÁNGEL JOZSEF
női, férfi és gyermek divatáru üzletében
NAGYENYEDEN

a legszolidabb szabott árak mellett
csakis mindig
a legjobb minőségű árak lesznek ki-
szolgálva.

NAGYENYEDI KÖNYVNYOMDA ÉS PAPIRÁRUGYÁR RÉSZV.-TÁRS.

NAGYENYED.

KÖNYVDAI MŰINTÉZET.
PORKAPSZULAGYÁR.
DOBOZÁRUGYÁR.

DOBOZÁRUT (CARTONNAGE)
u. m. közönséges és hajlított dobozokat stb.

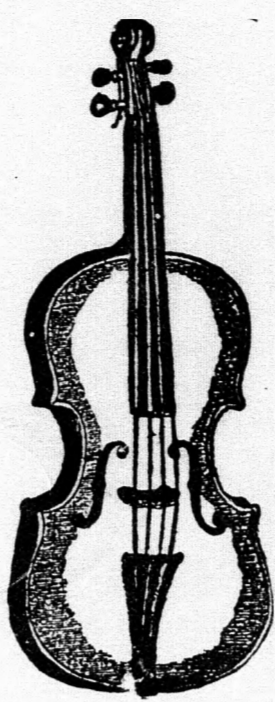
Mindenemű
u. m. közönséges és hajlított dobozokat stb.

Évessejtelmelek, csatrák, kiselő és gyárak részére készülő árukat kézikönyvek, magyarázó és egyéb iratok szállít.

Készít:

műveket, folyóiratokat, hírlapokat, körleveleket, képek-árjegyzékeket, levélpapírokat, falragaszokat, meghívókat, mindennemű kereskedelmi nyomtatványokat, könyvnyomdai és könyvnyomdai kivitelben Továbbá postacsomog és üveg-címkeket, pecsétegyeket, rajzlelapokat, porkapszulákat, papirzsákokat, kötőpapírokat és mindennemű gyógyszerész nyomtatványokat könyv és könyvnyomdai vagy dombornyomásban szép és olcsó kivitelben.

Első kézből: a gyárban vásárol Ön olcsón és legjobban

Első magyar hangszergyár

villamos erőre berendezve.

STOWASSER J.

és. és kir. udvari hangszergyáros, hadseregszállító

a Rákóczi javított Tárogotó egyedüli feltalálója

Budapest, II., Lánchíd-utca 5.

Ajánlja a saját gyárban készült összes

= rez-, fa- és vonós-hangszereket. =

Hegedűk, gordonkák, bőgők, fuvolák,

klarinetek, trombiták és cimbalmok.

Tárogotó ára 30 forint (60 kor.) feljebb, iskola hozzá ingyen.

Zenekar teljes felszerelése olcsó árban, előnyös fizetési feltételek mellett. 303 10-19

Harmonikák elpusztíthatatlan erős hangokkal.

JAVÍTÁSOK

speciális kivitelben gyorsan és szakszerűen eszközöltetnek. vonós-hangszerek a legújabb találmány hangfokozó gerendával, melyért garantiát vállalok.

Árjegyzék minden hangszerről külön-külön kérendő mely bérmentve megküldetik.

Pénzt, sok pénzt,

havonként 1000 koronáig kereshet mindenki tisztességesen minden szakismeret nélkül.

Küldje be címét **E 419** jellege alatt a következő címre: **Annoncen-Abteilung des „Merkur“ Mannheim, Meerfeldstr. 441 10-50**

Sz. 4143-1903. tkvi.

Árverési hírdetményi kivonat.

A marosújvári kir. bíróság mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a nagyenyedi kisegítő takarékpénztár részvénytársaság végrehajtató részére 400 korona tőke, ennek 1894. évi január hó 21-ik napjától járó 8% kamatai és 16 koronában meghatározott és az ezután felmerülő költségek behajtása végett Horváth János társai végrehajtást szenvedtek ellen a gyulafehérvári kir. törvényszék, marosújvári kir. bíróság területéhez tartozó Ozd község határában fekvő a 219 sz. tjkben felvett s Horváth János nevében álló A + 1 r. sz. 186/2 187/2 hrsz. belsőségre 423 kor., az ozdi 238 sz. tjkben felvett s Török István és neje Vas Vilma nevében álló A + 2 r. sz. 274/1 hr. sz. szántóra 12 kor., az ozdi 242 sz. tjkben felvett s Varró Nagy János a Ferencz nevében álló A + 1 r. sz. 684/1 hr. sz. szántóra 166 kor., az ozdi 401 sz. tjkben felvett s Korodi István az Istváné nevében álló A + 23 r. sz. 782/1 hr. sz. szántóra 50 koronában megállapított kikiáltási árban az árverést az 1881. évi LX. t.-ez. 146. §-a alapján elrendeli.

Ellenben az 1757/20 hr. sz. részletre vonatkozólag a kérés elutasítatik, mert ezen ingatlan nem képezi Varró József Ferencz tulajdonát s ezt nem is terheli a kérelmes hitelintézet zálogjoga.

Az árverés megtartására határnapul 1903. évi december hó 24-ik napjának d. e. 10 órája Ozd községben a községhezához tüzetik ki.

Az árverésnek kitett ingatlanok becsárán alul is el fognak adatni. Árverési szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-ez. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyi miniszeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Marosújvárt, 1903. évi szeptember hó 6-án.

477 1-1

Sólyom,
kir. aljárásbíró.

Sz. 4434-903 tkvi.

Arverési hírdetményi kivonat.

A marosújvári kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, miszerint a nagyenyedi ev. ref. Bethlen-főiskola végrehajtató részére 240 kor. tőke, ennek 1902. évi január hó 1-től járó 6% kamatai 43 kor. 30 fill. eddig már megállapított, egy a jelenlegi 14 kor. meghatározott és az ezután felmerülő költségek, továbbá ugyancsak végrehajtató Bethlen-főiskola 200 kor. tőkekövetelése és jár., valamint az 1881. évi LX. t.-ez. 167. §-a alapján esatalkoztatott végrehajtató a kir. kincstár 241 kor. 28 fill. tőkekövetelése és járulékaik behajtása végett Subán Logyinné Vaszing Zsuzsanna és társai végrehajtást szenvedtek ellen a gyulafehérvári kir. törvényszék, marosújvári kir. bíróság területéhez tartozó Oláhszilvás község határában fekvő, a 21 sz. tjkben felvett Vaszing Jakab. Zsuzsanna, Subán Logyinné és Bogdán Gerásziné Márkuz Maria nevében álló A + 1 r. sz. 77. 78. 79. 80 hr. sz. belsőségre 724 kor., a 2 r. sz. 284. 285. 286. 287 hr. sz. szántóra és rétre 429 kor., a 3 r. sz. 303. 304 hr. sz. szántóra 24 kor., az oláhszilvási 119/II sz. tjkben felvett s Vaszing Zsuzsanna Subán Logyinné és Vaszing Jakab nevében álló A + 1 r. sz. 896/1 hr. sz. rétre 55 koronában megállapított kikiáltási árban az árverést az 1881. évi LX. t.-ez. 146. §-a alapján elrendeli.

Az árverés megtartására határnapul 1903. évi december hó 29-ik napjának d. e. 10 órája Oláhszilvás községben a községhezához tüzetik ki.

Az árverésnek kitett ingatlanok becsárán alul is el fognak adatni. Árverési szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-ez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságtól.

Marosújvárt, 1903. évi szeptember hó 23-án.

476 1-1

Sólyom,
kir. aljárásbíró.**Kalap, nyakkendő és fehérneműk.**

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, miszerint Nagyenyeden, Főtér 3 szám alatt létező

férfi, fiu és gyermek kész-ruhák

valamint férfi divat üzletben az őszi és téli idényre mindenféle különlegességek teljes választékban megérkeztek. Ugyazintén

saját szabóműhelylye

rendelkezem, hol a mai kornak megfelelő szabást tartok, kinek munkája minden magas izlésű igénynek megfelel.

Továbbá raktáron tartok dus választékban mindenféle hazai és valódi angol gyapjú szövötteket, férfi, fiu- és gyermek-ruhákat, városi bundákat, valamint elismert jó minőségű, kizárólag kézimunka, hazai gyártmányu női-, férfi-, fiu- és gyermek cipőket.

Becsés pártfogását kéri teljes tisztelettel

BERKOVITS BÉLA
NAGYENYEDI, Főtér 3. szám.

426 7-*

Szolid árak és pontos kiszolgálás.

Összes kávé fajokat leszállított áron ajánlom.

Mint bizományos a legkitünőbb magyar zománcolt badog-edény gyárnak, ol. előnyös árakat értem el, hogy a márvány zománczu legegészségesebb főző-edényeket felére leszállított áron adhatom el; bárki egy kis csupor vételével (8 kr.) meggyőződhetik az előnyös vétel felől. Kupas fazék vagy lábos 20 kr., 2 kupas 28 kr., legújabb fajta kávéfőzők, egyszerűbb móddal, sokkal erősebben főzhető a kávé a most érkezett „Non plus ultra“ kávéfőzőkben; nem kell utána töltögetni, mindazonáltal igen olcsók: 90 krtól fölfelé — ugyazinté más nemű zománcos edényekhez hasonló olcsó áron nagy kiváltságban ajánlok.

A legjobbnak ismert hatású keserűvíz 2-3 napig tart „Ferencz József“ keserűvíz nálam kapható, ugyazinté az alábbi ásványvizek friss töltésben:

Borszéki borvíz, Bikszádi, Bilinyi, Budai (Ferencz József, Loser János horgony jegyű) Előpataki, Giesshübl, Karlsbad, Krondorf, Levicei, Margit, Marienbadi, Salvátor, Selters, Sztójka, Szobránczi, Parádi keserű, Parádi Arzenes.

Egy 4 szoba, konyha, pincze és melléképületekből álló lakás kiadó.

A híres Regemburgi állat-táppor, melynek használata által az állatok betegségtől megvédve étvágjuk, erejük javul. Tehenek jobb és több tejet adnak, jobb kedvűek lesznek; disznóknak szarvasmarháknak juhoknak igen ajánlható biztos óvszer. Eredeti olmozott csomagokban nálam kapható.

Saját gyártmányu sodrony-fonataimat ajánlom mint legezészerűbet, legolcsóbbat, legártalmasabbat, bármiféle kerítéshez, ugyazinté önozott tűskés sodronyt legolcsóbb árban.

BISZTRITSÁNY LAJOS.

6 47-*

Rézgátlaz. Vermoreil permetezők, Raffia szőlőkötöző legolcsóbb árban, kékkő szőlő és növények permetezésére leszállított áron.

Bel- és külföldi nagy szövet raktár.

Nagy raktár női-, férfi- és gyermek-czipőkben.

Korona tyukszem és borkeményedés ellen legjobban tapasz kizárólagos árusítója.

Legjobb hírnevű vizimalmi lisztek raktára.

A lányok eperfa alatt a husvétit val alatt a nyak karcus genti retetnyilvan — Jói var táskatat tud a pirosképi, lócárori, hane Marlit regé neki az intez otthon a sze Ez a látsz magaban . . Schlesinger Saarombekky ünnepeket en — Nem. El nem volt oda vadászatokra. volt ott. — Mi szük az ősi saarom A tizeneg csak, hogy me szót Margit a ősi kastély va volt előtte, os